

Protože Bůh je dobrý?

Je-li člověk je jí nevěrný, Bůh zůstává věrný. V případě, že člověk nespolehá na nebude odpuštěno, ale Bůh je stále dobrá. Bůh nemůže popřít sám sebe, on je neměnný. Jak je to možné? Bůh zůstává “dobrý”, i když se trestá přestupníky? Jo! Bible je kategorické: “Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry, sestupuje od Otce světla, u nichž není změna ani stín otáčení” (Jakub 1:17); “Vždyť já jsem Hospodin, já neměním, proto synové Jákobovi, nejsou spotřebovány” (Malachiáš 3: 6).

Protože Bůh je dobrý?

“Chvalte Pána, neboť on je dobrý, jeho milosrdenství je věčné”
(Ž 136: 1)

úvod

Bůh je dobrý! To je pozice Písma.

Kromě predikát “dobrý”, bůh je popisován jako ten, kdo drží odpuštění a plný laskavosti ke všem, kdo ho vzývají “Nebo ty jsi, Pane, dobrý a přichystaný odpouštět, a hojný v milosrdenství ke všem, vyzývám tě” (Žalm 86: 5).

A co ti, kteří nemají volat na Boha? Bůh je dobrý? Ano, Bůh je dobrý! Bible ukazuje, že v případě, že člověk je nevěrná, on zůstává věrný, a proto, Bůh je dobrý, i když člověk nemá křičet “Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe” (2 Timoteovi 2:13).

Je-li člověk je jí nevěrný, Bůh zůstává věrný. V případě, že člověk nespolehá na nebude odpuštěno, ale Bůh je stále dobrá. Bůh nemůže popřít sám sebe, on je neměnný. Jak je to možné?

Bůh zůstává “dobrý”, i když se trestá přestupníky? Jo! Bible je kategorické: “Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry, sestupuje od Otce světél, u nichž není změna ani stín otáčení” (Jakub 1:17); “Vždyť já jsem Hospodin, já neměním, proto synové Jákobovi, nejsou spotřebovány” (Malachiáš 3: 6).

Bůh zůstane “dobré”, i když nalévání svůj hněv na zatvrzelý? Jak může existovat tolik utrpení v lidstvu a Bůh zůstává dobrý? Můžete smířit Boha “všemocný” a “dobré” s problémem, který předložila filozofie existence zla?

Někteří zvažují tyto otázky jako teologický problém velkého rozsahu, ale problém není v Bohu, ale na pochopení mnoho lidí, kteří se snažili spojit filozofii s teologií.

Bůh je dobrý

Bůh je Bůh, že je všemohoucí, vševědoucí a všudypřítomný. Jsme také řečeno v Bibli, že Bůh je Pán a Sovereign a otec, král, atd.

Ale co znamená “dobrý”, když čteme: “Bůh je dobrý”?

První čtenář reakce zájem znát skutečný význam pojmu je usilovat o slovník a provést následující čtení:

“dobrý – ADJ. – 1. To je tak, jak má být, nebo jak bych měl být; 2. Co je to dobrota; 3. Zručný, pravou rukou; 4. Worker; 5. Příznivé; 6. ziskové, 7. Witty, legrační; 8. V souladu své povinnosti; 9. Safe, pevné látky; 10. Pravidelné, Normal; 11. Vhodné. – S. m. – 12. Good Man “

Který z těchto predikátů se vztahují k Bohu, když čteme “Bůh je dobrý”? Přídavná jména Výše uvedené jsou relevantní pro člověka světónázoru naší doby, obraz moderního člověka. Pro moderní “dobrý” člověk se vztahuje na osobní ctnosti, trvalé dispozice osoby nedělat zlo, benevolentní.

Ale tohle byl pohled na svět žalmista David, když řekl: “Bůh je dobrý”?

I když vláda Davida je klasifikován jako teokratický, ve své době společnostech byly strukturované a pěstuje kulturu s aristokratickou principem, protože tam byla obrovská vzdálenost mezi králem a jeho předměty. V sociálních vztazích, tam byla obrovská propast mezi pánem a služebníkem, velmi fenoménu aristokratických společnostech.

Celkově lze říci, aristokracie (řecký ἀριστοκρατία z ἀριστος (aristos), nejlepší, a κράτος (Kratos), energie, státní), přečtete si “moc to nejlepší”, to znamená, že je to forma vlády, ve které elitní skupina řídí politickou moc, a město-stavy příklad stavu Spartané vládne aristokracie.

Takové označení “moc z nejlepších” nám připomíná, že ve starověku, aristokraté byly označeny “nejlepší”, “dobrý”, “vy”, “jiná”, “vybrán”.

Good? Jo! Řecký výraz přeložený jako “dobrý” je ἀγαθός (agathos), pocházejících z jiného odpovídající substantiva kořenu Arete.

“... obsažené v sobě kombinaci šlechty a vojenskou statečnost (...) téměř nikdy pozdější pocit” dobrý “, protože arete nemá morální ctnost” Jaeger, Werner, Paideia, Formování muž řecký překlad Arthur M. Parreira, Londýn: .. Ed Martins Fontes, 2003. Page 27;

“Pronajímatel a arete byly nerozlučně spojeny. Kořen slova je stejný: ἀριστος, vynikající rozlišující a vybrat ... “ Tamtéž, s. 26.

Podmínkou Pronajímatel byla dokonalá z funkčního hlediska, to znamená, že pokud nedojde k morální nuance, že naše společnost se používá a chválí, takže podmínka jste si nechali vnitřní vztah k dobrým nápadem.

Friedrich Nietzsche ve své práci "genealogii morálky", učinil následující poznámku:

"... to přesně znamená, z etymologického hlediska je označení pro" dobré "vytvořil různými jazyky? Pak jsem zjistil, že všichni se odkazují na stejný koncepční transformace – to, že všude, "ušlechtilý", "aristokratický" v sociálním smyslu, je základní koncept, ze kterého nutně vyvinul "dobrý", na "duchovně ušlechtilý", "aristokratická "z" duchovního dobře narozený", "duchovně privilegovaného": rozvoj, který stále probíhá paralelně tohoto jiného dělat" prostého", "společné", "nízké "se přeměněném konečně" špatného "" Nietzsche Friedrich, morální genealogie – diskuse, Translation Paulo César de Souza, Sao Paulo: Companhia das Letras, 2009. Page 18.

Přeložit řecké slovo agathos pro "dobro", protože transformace významu v průběhu staletí převrátí myšlenku, že představuje Bible, na řeckého slova "agathos" z důvodu biblického kontextu, ve kterém působí, by měl být přeložen jako "ušlechtilý" proto, že etymologický kořen slova "agathos" "ten, kdo je, kdo má realitu, jaká je skutečná pravda," rozumí. Pokud jde o období, Nietzsche tvrdí, že dokonce i pokud jde o subjektivní změny, termín znamená "skutečný jako pravdivé". Termín byl používán nést motto šlechty, aby rozlišoval šlechtic obyčejného člověka, lháře (Jaeger, Paideia, s. 19).

Jaký je význam "pravda", když říká: "V žádném případě; Vždycky ať Bůh je pravda a každý člověk lhář; jak je psáno, abys byl odůvodněn v řečech svých, a přemohl, když by jsi souzen" (Římanům 3: 4). Nebo jaký je význam "lháře"? V tomto verši, smyslu "skutečné" a "lháře" vlastní morální konotace? Odkazuje na charakteru jedince? Upozornění:

"Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré, a svatba byla vybavena hosty" (Mt 22:10);

Jak interpretovat podobenství? Zlo a dobro, které otroci přivedl příkaz svého pána má morální konotace? Ne! V textu, zlé i dobré má smysl "hnusný" a "ušlechtilý", "malé" a "velké", pro Pána podobenství není mezi lidmi.

"Ten způsobí, že si slunce stoupat na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé" (Matouš 05:45).

V kázání na hoře, která smyslu dobré a špatné? Teď víme, že Bůh není mezi lidmi, a že slunce vychází nad šlechticů a prostí, spravedlivý a nespravedlivý, takže význam "špatných" slov a "dobré", nemůže být vykládán v morálním smyslu.

"Tělo je lampa z očí; takže pokud vaše oko je dobrý, celé tvé tělo bude světlo; Ale pokud vaše oko špatné, vaše tělo je plné temnoty" (Mt 6:22 -23).

Oči mohou být morálně špatné nebo dobré? Nebo pocit "špatné" a "dobré" se vztahuje k myšlence jednoduchý, obyčejný, kontrastující s dobrým nápadem, jsou ušlechtilý? Barclay komentátor doporučuje překládat "dobré" od velkorysý, však není správný překlad, protože myšlenka velkorysý odkazuje na liberálnosti šlechticů dělat, co se jim chtěli s tím, co jim náleží.

"Pro věrnější původnímu textu překládáme tady štědrý na dobrém místě a jednoduché. Ježíš chválí velkorysý oko" Barclay, William, Komentář k Novém zákoně. P. 264.

Proto následující pasáž:

"Je to nesluší, abych dělal to, co chcete, co je moje? Nebo je vaše oko zlé, protože jsem dobrý?" (Mt 20:15)

Vzhledem k tomu, osvícenost, který byl sám "dobro" dělat, kdo viděl fit s tím, co jim náleží, vznešené dotčené výtka zaměstnanci, kteří cenzurované jeho čin. Podle pohledu na člověka naší doby, jednání zaměstnavatele je despautério, protože odpovídá pracovníkům poskytnout stejný plat všem bez

ohledu na pracovní dobu každého, ale podle pohledu na člověka v době Ježíše Kristadespautério vzniká, když obyčejný člověk zpochybňuje osvícenost šlechtice *“Za tři věci, země je znepokojena; a čtyři, které nemohou nést: pro zaměstnance, když kraluje; a blázen, když je plná masa; Pro hnusný ženu, když je ženatý; a otrokyně, která je dědicem své paní”* (Příslaví 30:21 -23).

Jaeger analýze básně Theognis, uvádějí:

“básník radí, aby se zabránilo dohodu s špatný (Kakoi), ve kterém básník zahrnuje všechny, kteří nepatří do urozeného původu; Na druhou stranu, i ušlechtilých (agathos) jen našel mezi svými vrstevníky” (Jaeger, Paideia, 244).

Při analýze biblických textů, by neměl být omezen na použití pouze to znamená, že podmínky jsou dnes, díky designu, který naše společnost tisku na některých pojmu.

Také, když čteme některé výrazy v Písmu, musíme pochopit, je s očima společnosti v té době, a uniknout z pohledu světového řemeslně filozofickými principy času, za věci, že filozofové té doby spekulovalo se žádný vliv, a to animuž této společnosti, byla kdysi pole ontologický, tak daleko od sociokulturním konstrukci spisovatelů Bible.

Zatímco společnost definovány věci z funkčního hlediska, filozofové, jako Platón, začal klást otázky o povaze bytí, reality, o existenci bytostí a metafyzických otázek, a vědomí, že se vyrábí v té době měl morální zátěž a etika, která byla ještě nezažil společnost.

Jaeger tvrdí, že pojmy “arete” a “dobré” ve starověkém Řecku, neměl konotaci morální ctnosti, tedy na otázku: Jsou-li tyto podmínky jsou nyní používány morální konotací? Když filozofové jako Sokrates a Platon, a to prostřednictvím spekulací znalostí a vědy, filozofie získal morální řád, protože to je věda, která spekuluje aspekty a problémy ontologické pořadí.

Zatímco v Socrates spekulací byla omezena na ontologické a morální otázky, Plato se zapojil do silnice metafyziky a kosmologie. V Plato vzkvétal humanistické filozofii, náboženské a moralistický. To bylo v pracích Plata hodně z toho, co se vyhlašuje spiritistů a katolíky, stejně jako myšlenka reinkarnace a očistce.

“Dobrý”, které označil šlechtice, byl přejmenován dobrý, ideální svět, svět idejí. Matter of Plato přinesl revoluci konceptů, ale lidé z jeho dne a následující generace, se nezměnila okamžitě vaší praxe. Když Ježíš přišel, jako filozofický koncept byl dosud součástí lidí, zejména těch, kteří používají koine řecky.

Největší problém přišel s filozofií vyvinutý prvními kněžími, na práci s patristickými. Když vytvořil liturgie, disciplíny, zvyky, atd, splynutí platonické pojetí a sókratovské řekl křesťanské nauce. V prvním století, vidíme silnou morální a dogmatické tedy trend, jasný vliv asketických návyků.

Můžete získat horší? Jo! Rotterdam Erasmus součástí Sokrata jako pre-křesťanský mučedník, tak prosil, *“Sancte Socrates, ora pro nobis!”* (Jaeger, Paideia, 493). Jaeger poukazuje na to, že by Pietism sídlí v Socrates zbraní, neboť v ní viděl jistý duchovní spřízněnost (tamtéž, str. 494). Co Augustina, který byl založen na myšlenkách Plata?

Když Ježíš učil sám sebe, že je cesta, která vede člověka k Bohu, křesťanství viděl platónské filozofii, že je třeba k omezení světských radovánek, navrhuje praxi strohém stylu, pronásleduje praktiky pořázené ctnostný za účelem získání spiritualitu větší. Dai, mnoho kněží nastoupil asketický ideál, věřit, že čištění těla by pomohlo při čištění duše.

Od té doby, pokaždé, když se odkazují k Bohu jako “dobré”, text se impregnuje myšlenkou mravní dokonalosti, bez ohledu na skutečnost, že je Pán. To je místo, kde řada otázek: v případě Bůh je dobrý, proč je zlo?

Takové otázky si klade za cíl, aby slepý, že nevidí pravdu. Vzhledem k tomu, otázka Satan v Edenu zdůrazňovali zhoršuje zákaz na úkor svobody poskytnuté (Gn 3: 1), otázka, “je-li Bůh je dobrý, proč je zlo”, vyvolává paradoxy, ve skutečnosti, ne o údajné rozpory jsou výsledkem chybného výkladu Bible a historického kontextu.

Cílem tohoto článku je ukázat, že Bůh je dobrý, bez ohledu na skutečnost, že ušetřil lid Ninive nebo podlehnout z Sodomu a Gomoru tisíce nevinných dětí (Genesis 19:25, Jan 04:11). Tyto události nejsou mischaracterize ani charakterizovat Boha Bible jako “dobré” nebo “zlý”.

Žádný není dobrý, než jediný, že je Bůh

“Ježíš mu řekl:, Proč mě nazýváš dobrým Žádný není dobrý, ale ten, že je Bůh?” (Lukáš 18:19)

Když Ježíš říká, kategoricky: “Není dobré, ale člověk, který je Bůh,” byl zaměřen na prezentaci ontologický odpověď na problém zla?Tvrzení “Nikdo není dobrý, zachránit jednoho, že je Bůh” odkazuje na otázku filozofické objednávky?

Já říkám ne! Ježíš se nesnažil filosofických otázek, jako je povaha bytí, reality, existence miloval ani metafyzických otázek.

Ale když říkáme: “Bůh je dobrý”, první otázka položená studenty se: “Je-li Bůh” všemocný “a” dobrý, a položil tuto otázku “, tím, že umožňuje existenci zla a utrpení?”podstavec jako nejobtížnější otázka dějin křesťanské teologie.

Je to přijatelné pro non-křesťanské současné paradoxní, jako je tomu v případě požitkářský paradox. Proč přijatelné? Vzhledem k tomu, kdo formuloval paradox nevědomý o povaze

Boha! Epicurus řekl, že Bůh a zlo nemůže existovat, pokud je Bůh vševědoucí, všemocný a shovívavý, ale Bůh sám říká, že je znát dobro a zlo "A Hospodin Bůh řekl:, Hle, je člověk jako jeden z nás, protože věděl, dobro a zlo" (Gn 3:22).

Bůh je pán, ušlechtilý, že je dobrá a znát dobré a zlé, neboť je Pán odměnit všechny lidi, a dát ty dobré a zlé ostatním, vše v závislosti na tom, kdo hledal "Kdo bude skýtat každý člověk podle jeho děl; a to: věčný život těm, kteří vytrvalostí v konání dobra hledají slávu a čest a nesmrtelnost; Ale rozhořčení a hněv jim, že jsou sporná, poslouchat pravdu, ale poslouchat nepravosti; Soužení a úzkost, a to každé duši člověka, který koná zlo; Žid jako první a také k řecké; Ale sláva a čest a pokoj každému, kdo dělá dobré; Židu předně, potom i Řeku; Vzhledem k tomu, k Bohu, není mezi lidmi" (Římanům 2: 6 -11).

Bůh je Pán, Bůh je dobrý, a zároveň, že je laskavý a přísný "Hle, tedy dobrotu i přísnost Boží: na nich, který padl, závažnosti, ale k tobě, dobrotu, pokud budete pokračovat ve své dobrotě : jinak i ty budeš odříznut" (Římanům 11:22), to znamená, že je to Bůh, kdo zavedl trest pro pachatele, tak se říká," jsem tvoří světlo a tvořím tmou, uzavřít mír , a tvořím zlé, já Hospodin dělat všechny tyto věci" (Iz 45: 7).

V jakém smyslu Bůh tvoří zlo? Aby k odplatě, spravedlnost, takže opětuje s čistým laskavostí a tuhosti perverzní "odměnění mi Hospodin podle spravedlnosti mé, podle mé čistoty v očích. U milosrdných, benigních vám ukáže; se člověk vzpřímený budeš ukáži. S čistý ukážete se čistý; ale se zlem tvrdě show" (2 Samuel 22:25 -27); "S milosrdný vám ukáži benigní, a čestný muž budeš zjeviž upřímné" (Ž 18:25).

To byla pozice mistra: "V reakci, nicméně, jeho pán mu řekl:, Ty zlý a lenivý služebník; Věděl jsi, že jsem sklízet, kde jsem zasel ne, a sbírám, kde jsem se rozptýlit? Ty by pak měly dali své peníze do výměníků, a příchod měl jsem dostal můj vlastní s lichvou" (Matouš 25:26 -27). Ti, kteří jsou dobří

služebníci, milost, aby špatné, vnější tma.

To je pozice Krista: "Když přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, tedy se posadí na trůnu své slávy: A všechny národy budou shromážděny před ním, a jeden od druhého jako pastýř odděluje ovce od kozlů (...) a ty půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života" (Matouš 31 až 32 a 46).

Když Ježíš vyzývá: "Pojďte ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem; a naleznete odpočinutí svým duším. Pro mé jho je snadné a břímě mé lehké" (Matouš 11:28 -30), hráč s větším výhledem uvidí Krista jako "dobré", "vy", "šlechtic" a zároveň, benevolentní, pro ty, kteří jsou předmětem ním jsou uvedeny lehkou zátěží.

V pohotovosti, "tvořím zlo," má odkaz na skutečnost, že Bůh vzkřísil některých sousedních zemích, jako je tyč opravy, s cílem poskytnout lidem Izraele chápou nutnost převést (Isaiah 1: 5), nicméně, přes potrestání lid Izraele, Bůh je spravedlivý, a když varoval, aplikovaná trest před hněvem.

V jiném případě, za spasení a zatracení, Bůh odplatí každému podle jeho skutků.

Když Bůh stvořil člověka mu dal rozhodovací pravomoc. Vzhledem k tomu, dary Bůh nelituje, i po hříchu, muž pokračoval v držení jejich svobody rozhodovat, protože panství nad zemí byla věnována mužům. Teď, když Bůh se stal člověkem, a vrátil vítězně do nebe, volal: je dána mi všechnu moc na nebi i na zemi!

Protože lidé jsou svobodni a vykonávat vládu nad zemí, který může dělat se jim zlíbí. Tam je další bod, protože člověk se stal jako Bůh znát dobré i zlé, má také schopnost analyzovat činnost jeho kolegy a komunikovat dobra a zla.

Problém zla vzniká, když člověk postrádá smysl pro spravedlnost, a učiní zlo pro potěšení. Myšlenka odplaty je zrušil, a jedinec se zatmí v chápání hody v praxi zla. I když vím, že akce těchto osob, Bůh nezasahuje, pro všechny muže, když se zavádí v celém světě jsou pod odsouzením a jako bůh, dobrých i zlých fajšmekry.

Ale dobro a zlo byly prezentovány v Edenu přes ovoce, aby dobro a zlo jsou neoddělitelné. Dobro a zlo jsou skladby, které dává chuť ovoce. Jsou to dvě strany téže mince.

Pochopení této skutečnosti? Když rodič učí dítě a opravuje korekce v nějakém aspektu má vzhled zla, ale otec hledá dobro. Má někdo dávat almužny Zdá se, že dělá dobře, ale takový zákon zachovává bídu těch, kteří žijí na almužnu, což ve skutečnosti je zlo. Tyto příklady ukazují, že dobro a zlo jsou neoddělitelné.

Podle Bible, Boží spravedlnost není pomalý, a nepadne, protože Boží spravedlnost byla provozována v průběhu prvního přestoupení a tak, aby všichni lidé byli odsouzeni, bez ohledu na jejich akce. Nicméně, pokud jde o každodenní činností, bude Bůh žádat účet každého člověka, ať už jen či nespravedlivé, a v tomto ohledu není respekt osob. Pro právě takový účet bude nastaven na soudnou stolicí Kristovou, a nespravedlivé, Velkého Bílého trůnu.

Apoštol Pavel varoval křesťany, které neumožňují držet na filozofických důvodů se ale co dál najdeme v teologii, ať už moderní nebo klasické, jsou problémy po základů světa *“Dejte si pozor abys někdo podvést přes filozofii a marným zklamáním, po tradice mužů, po živlů světa, a ne podle Krista”* (Ko 2: 8).

Proč se vměšovat do filozofie, mnozí křesťané tvrdí, že tyto otázky jsou afetas, který věří v všemocný a milujícího Boha.

“Přesněji řečeno, člověk bída, nebo zlo ve všech jeho podobách je problém jen pro toho, kdo věří v Bůh jen, všemocný a všichni milující” Anderson, František I.

citované Luiz Sayao v” Je-li Bůh je dobrý, proč je zlo?
“položky k dispozici na webu.

To, co vidíme, je, že existuje mnoho teologů, kteří jsou zastánci Boha, ale neví o jeho slovo. Horší je, že zatímco křesťanské zbraně by mělo být omezeno na Boží slovo, protože je schopen zničit pevnosti tyto učenci jsou v držení zbraní, které nabízí svět **“pro zbraně našeho boje nejsou tělesní, ale mocné v Bůh pro zbourání pevnosti “**(2 Korintským 10: 4, 2 Corinthians 6: 7; Římanům 13:12).

S rozmazané vidění v důsledku moderních grafických listů, někteří překladatelé byli nuceni používat termín “dobrý” namísto “ušlechtilý”. Změna “ušlechtilý” na “dobré” narušit textu nápad. Zlikvidujte etymologický kořen výrazu “agathos”, což znamená “ten, kdo je, kdo má realitu, jaká je skutečná pravda”, přinesl poškození porozumět textu.

Když říkáme, že Bůh je Noble, Pane, dobrý, jsme vyjadřující lordstvo našeho Boha a odevzdání se k němu. Bůh je já, což je, že má skutečnost, že je skutečný, reálný, pojem nadřazený, že našel v Naši slovníky. Prostřednictvím tohoto samotného pojmu na pojem “agathos”, koncept, myšlenku, z výrazu “Bůh je dobrý” přemění a vysílá jedinečný význam.

Když vezmeme v úvahu, že Bůh je dobrý, ušlechtilý, význačný, Pane, Otče, není tam žádný rozpor mezi závažností a laskavost **“Hle, tedy dobrotu i přísnost Boží: na nich, který padl, závažnosti, ale směrem k vám, dobrotu, pokud budete pokračovat ve své dobrotě: jinak i ty budeš odříznut”** (Římanům 11:22).

Bůh je závažné a neškodné, které mají být ušlechtilý, superior, nebo dobré, což vylučuje jakýkoli druh paradoxu mezi Bůh je dobrý a že utrpení ve světě.

Pokud se teologové po staletí ignoroval etymologický kořen výrazu “agathos”, nezbyvá nám než s otázkou: co udělali s pojmem “agapé”, řecké slovo pro lásku?

Původní článek: Por que Deus é bom?